

ת"פ 11667/08/17 - מדינת ישראל נגד גבריאל מגזימוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11667-08-17 מדינת ישראל נ' מגזימוב
תיק חיצוני: 328176/2016

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	גבריאל מגזימוב

החלטה

השתלשלות העניינים:

1. בפניי בקשה להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מאישום המייחס לו עבירת איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. בחלק הכללי שבכתב האישום צוין, כי הנאשם והגב' אפרת מגזימו (להלן: "המתלוננת") היו נשואים משך כ-7 חודשים עובר ליום 30.7.16. מר יואב סיוון (להלן: "המתלונן"), בן-18 הינו בנה של המתלוננת מנישואיה הקודמים ומתגורר יחד עם הנאשם והמתלוננת. על פי הנטען ביום 30.7.16 בשעה 12:30 או בסמוך לכך, שאל הנאשם את המתלונן באיזו שעה הגיע לתפילה, המתלונן ענה שאיחר והנאשם בתגובה אמר לו: "פרזיט מניאק זבל, אם אני ואימא שלך נתגרש זה יהיה על מצפונך".

באותן הנסיבות אמרה המתלוננת לנאשם שיפסיק לקלל ושלא יגע בה ויחנך את הבנים שלה. הנאשם בתגובה הטיח כוס זכוכית על רצפת הסלון וזרק את חלות השבת. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיירגע שאם לכן תקרא למשטרה, ובתגובה אמר הנאשם, כי אינו מפחד, הרים חתיכת זכוכית מהרצפה ואמר "אני אחתוך אותו" תוך שהוא מתייחס למתלונן.

3. בפתח הדיון שהתקיים ביום 15.3.18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, ישלח לתסקיר שיבחן גם את שאלת ההרשעה. עמדת המאשימה הייתה להטלת עונש שירוצה על דרך עבודות השירות וההגנה חופשיה בטיעוניה. במסגרת אותו דיון צוין ב"כ הנאשם את הדברים הבאים:

"מאשר את האמור לעיל. הקראתי לנאשם את כתב האישום ומהו הסדר הטעון, הסברתי בפני (צ"ל בפניו א.א.) שככל ולא ביצע משהו שכתוב שלא יודה ושפתוחה הדרך לנהל את התיק בהוכחות ועדים ככל וירצה בכך זה מה

שנעשה. הוא שקל את הדברים והחליט שמעוניין במתווה. הסברתי לא (צ"ל לו א.א.) משמעות הדברים ואת חשיבות שיתוף הפעולה עם שרות המבחן.

לאחר זאת מסר הנאשם: "אני מבין את ההסדר. מבין שבית המשפט אינו כבול להסדר הטעון. אני מודה בכתב האישום המתוקן"

בהתאם להסכמה, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מטעם שרות המבחן ודחה את הדיון בפרשת העונש ליום 18.10.18.

4. ביום 5.11.18 הגישה ההגנה בקשה לדחות את הדיון מטעמים הקשורים בנאשם. בית המשפט נעתר לבקשה ודחה את הדיון ליום 24.1.19.

5. ביום 20.1.19 הוגש תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם. בתסקיר סקירה מפורטת אודות נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות שיחה שערך עם המתלוננת. על רקע נכונות ראשונית של הנאשם להיעזר בהם בתהליכי טיפול, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון למשך 4 חודשים. נוכח תוכנו של התסקיר הורה בית המשפט לצדדים ליתן תגובתם באשר לבקשת הדחייה מטעם שרות המבחן. ביום 22.1.19 הודיעה ההגנה כי היא מבקשת מבית המשפט לאמץ את ההמלצה. נוכח עמדת הצדדים, הורה בית המשפט על דחיית הדיון ליום 17.7.19.

6. ביום 1.7.19 הוגש תסקיר משלים בו צוין, כי במהלך תקופת הדחייה בלטו בקשר הזוגי בין בני הזוג עליות ומורדות, והנאשם התקשה להשתלב בתהליך טיפולי. נוסף לכך, הנאשם פסק מלהגיע למסור בדיקות שתן, ומסר לשרות המבחן כי הוא שב לשימוש בסם על רקע המצוקה בה נתון, כשהסם מסייע לו להירגע. משיחה שערך שרות המבחן עם המתלוננת עלה כי הנאשם מורחק כיום מהבית, והם מצויים כעת בהליך גירושין. על רקע זאת, שרות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית, אך ממליץ כי במסגרת שיקולי הענישה תילקח בחשבון העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, והוא הצליח לשמור על קשר רצוף עמם על אף קשייו הרגשיים. בנסיבות האמורות המלצתם הינה להטלת עונש מאסר שירוצה על דרך עבודות השירות לתקופה קצרה.

7. ביום 17.7.19 (שנקבע לדיון בפרשת העונש), עתרה ההגנה לביטול הכרעת הדיון וחזרה מהודאה. נימוקי בקשתה נוגעים בכך כי במסגרת הליך זה התקיים דיון אחד ביום מוקד בו הודה הנאשם במסגרת הסדר בכתב אישום מתוקן. הוסף, כי הנאשם לא ידע שהוא הולך להיות מורשע, ורק בפני קצינת המבחן הבין זאת לראשונה. הוסף, כי הנאשם לא הודה במשטרה והוא כופר גם עתה במעשים המיוחסים לו, ואף בפני שירות המבחן כפר בכך, זאת על אף שהסכים בתחילה לביטול חלק מתהליך טיפולי במסגרתם. הנאשם שב וציין כי רק בפני קצינת המבחן הבין כי הוא מורשע, ובמסגרת יום המוקד הסכים לכל מה שסגורו דאז ביקש, אף שיוטל עליו עונש עבודות שירות.

8. המאשימה מתנגדת לבקשה ומפנה לפרוטוקול הדיון מיום 15.3.18, במסגרתו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן לאחר דברי בא כוחו. כמו כן הפנתה לפרק הזמן הרב שחלף מאז הצגת הסדר הטעון והודאת הנאשם, ועד לדיון בפרשת העונש. המאשימה הוסיפה, כי אף בשירות המבחן עניין זה לא עלה מצד הנאשם ובנסיבות אלו יש לדחות את הבקשה.

9. ביום 23.7.19 נעתרתי לבקשת ההגנה להשלמת טעון קצר בכתב. במסגרת זו שבה ההגנה על הבקשה לביטול הכרעת הדין וציינה כי הודאת הנאשם ניתנה במסגרת יום הקראות על כל המשתמע מכך. הנאשם היה בסערת רגשות, והוא לא יכול היה לבחון את הסדר הטעון באופן שקול, לעיין בחומר הראיות, ודאי כשזו פעם ראשונה בה ניצב הוא לדיון פלילי. הוסף, כי אף בעמדת שירות המבחן בכל הנוגע ליחסו של הנאשם לעבירה, יש כדי לבטא מסר חבוי מצדו של הנאשם בדבר חפותו.

דיון:

10. סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מאפשר לבית המשפט להתיר לנאשם שהודה לחזור בו מהודייתו בכל שלב של המשפט. עם זאת נקבע כי היתר כזה יינתן במשורה ומנימוקים מיוחדים. כאן המקום להדגיש, כי אף טענות המופנות כנגד הייעוץ המשפטי שניתן לנאשם עשויות להוות נימוקים מיוחדים המצדיקים מתן היתר לחזרה מהודיה. יש להביא בחשבון גם את המועד בו מוגשת הבקשה, ובענייננו בשלב הטעון לעונש כאמור. כפי שיפורט להלן, במקרה זה לא נתקיימו אותן נסיבות אשר מצדיקות להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

11. מפרוטוקול הדיון מיום 15.3.18 עולה כי הסדר הטעון שנערך בנוכחות הצדדים, הוצג על ידי נציגת המאשימה עו"ד לירון טוביה, במסגרתו תוקן כתב האישום למסגרת עובדות מוסכמת על ידי הצדדים לרבות הנאשם עצמו. בניגוד לנטען, אף באשר לעונש פתוחה הייתה הדרך בפני ההגנה במסגרת פרשת העונש (לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן), לשכנע את בית המשפט לסיים את ההליך זאת מבלי להרשיע את הנאשם. בנסיבות האמורות טענתו של הנאשם לפיה הוא לא הבין כי יורשע אינה מובנת, שכן עניין זה אמור להיות מוכרע על ידי בית המשפט רק בסופו של ההליך, בין היתר בהתאם לעמדת שירות המבחן בתסקיר המשלים שיוכן בעניינו.

12. על פי הפרוטוקול מיום 15.3.18 הסגור הסכים לדברי התובעת, ובאופן שאינו רגיל ציין לפרוטוקול שיח מפורט שהתקיים בינו לבין הנאשם טרם הצגת הסדר הטעון.

"מאשר את האמור לעיל. הקראתי לנאשם את כתב האישום ומהו הסדר הטעון, הסברתי בפני (צ"ל בפני א.א.) שכל ולא ביצע משהו שכתוב שלא יודה ושפתוחה הדרך לנהל את התיק בהוכחות ועדים וככל וירצה בכך זה מה שנעשה. הוא שקל את הדברים והחליט שמעוניין במתווה. הסברתי לא צ"ל לו א.א.) משמעות הדברים ואת חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

בשלב זה הודיע הנאשם לפרוטוקול:

"אני מבין את ההסדר. מבין שבית המשפט אינו כבול להסדר הטעון. אני מודה בכתב האישום המתוקן"

מהאמור עולה, כי על אף והמדובר היה ביום הקראות מרוכז, פעל הסנגור הקודם במקצועיות ובמסירות והקדיש את מלוא תשומת הלב בייצוגו של הנאשם. הסנגור הציב בפני הנאשם את האפשרויות השונות העומדות בפניו, ובשום דרך לא משתקף כי לחץ או שכנע אותו להודות. להפך, הסנגור היה פתוח לניהול הליך באותה מידה, אלא שכפי שצוין, "הנאשם שקל את הדברים והחליט שהוא מעוניין במתווה". כפי שציינתי לעיל, כתב האישום עצמו תוקן והוא מבטא מסגרת עובדות המקובלת על הנאשם. אעיר, כי מכתב האישום נמחק פרק העובדות 2 המבטא אף הוא תיקון עובדתי משמעותי הנעשה נוכח עמדת הסנגור והנאשם עצמו במו"מ מול המאשימה. רק לאחר מכן הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן במסגרתו אישר את מסגרת הסדר הטעון.

13. כפי שצוין, ביום 5.11.18 (8 חודשים ממועד הצגת הסדר הטעון), הוגשה בשם הנאשם בקשה לדחות את הדיון על ידי באת כוחו החדשה, זאת מבלי שמוזכר ולו במילה רצונו של הנאשם לחזור בו מהודאתו ולעמוד על חפותו.

14. אף בתסקיר שהוגש לבית המשפט ביום 24.1.19 עניין זה אינו מקבל ביטוי. להפך, על אף שצוין, כי קיים טשטוש מחומרתה של העבירה והשלכתה על האחר, הנאשם נתן התייחסותו באשר לנסיבות שהובילו לביצועה של העבירה (ראו: עמוד 3 פסקה 1). כמו כן הוא הביע את רצונו בפני שרות המבחן ליטול חלק בהליך טיפולי. במצב דברים זה, הנחת המוצא היא כי הסכמתו לטיפול משקפת הבנה מצדו כי הוא נזקק לכך, בין היתר, נוכח נטילת האחריות בבית המשפט, ובעיקר עמדתו שהוצגה בפני שרות המבחן בפגישה שנערכה עמם. עמדה זו מקבלת ביטוי גם בהודעת באת כוחו, לפיה יש לאמץ את ההמלצה, להעמיק הקשר עמו ולשלו בו בטיפול (ראו: הודעה מיום 22.1.19). אניח, כי עמדה זו שנמסרה לבית המשפט ניתנה לאחר קבלת עמדת הנאשם, וככל והנאשם היה מבקש לחזור בו מהודאתו, הרי שהיה זה השלב, בבחינת מועד אחרון, בו ראוי היה להציף עניין זה בפני בית המשפט. אלא שמאז, ובהתאם לבקשת ההגנה לה נעתר בית המשפט, חלפו עוד 4 חודשים לצורך קבלת תסקיר משלים והמלצה סופית בעניינו של הנאשם.

15. בעקבות התסקיר המשלים שהוכן כבר ביום 1.7.19, התקיים ביום 17.7.19 דיון שנקבע לטעון לעונש בו ביקשה ההגנה, לאחר קריאת התסקיר המשלים, לאפשר למבקש לחזור בו מהודאתו. במסגרת הטעון לא נטען כי הנאשם לא ביצע את העבירה, אלא שהוא לא הבין שהודאתו זו גוררת גם הרשעה בצדה והוא עומד על חפותו. כפי שציינתי לעיל, זוהי אינה רוח ההסכמה אליה הגיעו הצדדים במסגרת הסדר הטעון, ובפני הנאשם עדיין פתוחה הדרך במסגרת אותן הסכמות לעתור לעונש שאינו כולל הרשעה, אלא שעיתי העלאת הבקשה נעשה דווקא לאחר הגשת תסקיר שלילי, נעדר המלצה, במסגרתו צוין שרות המבחן כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה על דרך עבודות השירות.

16. בנסיבות אותן תיארת ולהתרשמותי, בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו כעת אינה כנה, והיא אינה

נובעת מהודאת שווא או פסול בהודאה שניתנה על ידו, אלא משום אקט טקטי שנועד לסכל את הסדר הטעון עליו סיכמו הצדדים, זאת נוכח תוכנו השלילי של התסקיר המשלים. במצב דברים זה אין מקום להתיר חזרה מהודאה, ודאי לא בשלב כה מתקדם של ההליך ובחלוף כשנה וארבעה חודשים ממועד הצגת הסדר הטעון.

17. אשר על כן הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים וכן לסנגוריה הציבורית.

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ט, 25 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.